

تبیین تجارب بازگشت به کار در مبتلایان به سرطان

عاطفه علیزاده^۱

دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری داخلی و جراحی دانشگاه علوم پزشکی بابل، دانشکده پرستاری رامسر.

فاطمه بیابانی^۲

استادیار دانشگاه علوم پزشکی بیرجند.

مقدمه: بازگشت به کار منجر به بهبود کیفیت زندگی بازماندگان سرطان و خانواده‌های آنان شده و هزینه‌های اضافی را از دوش خانواده‌ها، مؤسسات کارفرما و جوامع مرتفع می‌سازد. این مطالعه با هدف کشف تجارب بازگشت به کار در مبتلایان به سرطان انجام شده است. روش کار: مطالعه حاضر با استفاده از رویکرد تحلیل محتوای مرسوم انجام گرفته است. ۲۳ نفر از مبتلایان به سرطان از طیف وسیعی از نظر مشخصات فردی - اجتماعی انتخاب شدند. نمونه‌گیری به شکل هدفمند شروع و در ادامه با استفاده از روش نظری تا رسیدن به اشباع داده‌ها ادامه داده شد. داده‌های مطالعه از طریق مصاحبه‌های عمیق رو در رو در محل کار شرکت‌کنندگان و مرکز جامع درمان انکولوژی شهرستان بیرجند جمع‌آوری شدند. داده‌ها با استفاده از روش کوربین و اشتراس ۲۰۱۵ تجزیه و تحلیل شدند. سه طبقه اصلی شامل الف) سرطان سرکوب گر که خود شامل زیر گروه‌های تقلیل توانایی‌ها و زمان بر بودن، ب) عوامل شخصی که خود شامل زیرگروه‌های دلایل بازگشت به کار، انتظارات از محل کار و ظرفیت‌های فردی و ج) چالش‌ها و تسهیلات اجتماعی که خود شامل زیر گروه‌های خانواده، عرصه کار، و عرصه اجتماعی به عنوان عوامل زمینه‌ای مؤثر در بازگشت به کار مشخص شدند.

نتیجه‌گیری: بازگشت به کار منجر به ایجاد احساس نیل به شرایط طبیعی در بازماندگان سرطان می‌شود. تسهیل بازگشت به کار نیازمند تعامل نزدیک کارکنان نظام سلامت، کارفرمایان و همکاران و اعضای خانواده با بازماندگان سرطان می‌باشد. در این راستا، بایستی راهبردهای مؤثر بازماندگان سرطان در رابطه با بازگشت به کار تقویت و محیط‌های کاری برای ورود بازماندگان سرطان با توجه به توانایی‌ها و ظرفیت‌های آنان بهسازی شوند.

واژگان کلیدی: بازگشت به کار، سرطان، تحقیق کیفی، ایران